

TORONYIRÁNY

XIX. 33.

2025. augusztus 17.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 20. vasárnap

Augusztus 20. Szent István király,
Magyarország fővédőszentje

Krisztus a béke és a vigasztalás - a legtöbb hívő ember így érzi, így tapasztalja meg vallásosságát. Belül mindannyian nyugalomra, békességre vágyunk. Ösztönös emberi törekvés ez. Harmonikus, fegyelmezett, csendes életvitel a keresztény hit szerint: ez sokak életeszménye. S íme, a mai vasárnap evangéliuma valami egészen mást sugall. Első pillanatra talán meg is hökkenünk. Hogyan, hát Krisztus nem a béke és a nyugalom vigasztát hozza a földre? Tűzről, szakadásról és kereszthalál-keresztségről beszél. Hogyan egyeztethető ez össze a békességes vágyainkkal, békét teremtő szándékainkkal? És Jézus nem a „béke fejedelme”, ahogyan a próféták megjövendölték?

Milyen választ adhatunk ezekre a kérdésekre?

1. Krisztus a mai evangéliumban nem az emberek közti békét és nyugalmat érinti. A hegyi beszéd idevágó részlete örök érvényű: „Boldogok a békességesek (békeszeretők)...” A mai evangélium a hívő ember egzisztenciájáról, Krisztushoz való tartozásáról szól. Arról: Mit jelent számunkra igazán Krisztus? Mit jelent a hit? Ez a mai kérdés lényege. S e tekintetben nem lehet kétséges a válasz: Krisztus a keresztény élet kizárólagos (abszolút) középpontja. A hit számunkra az egész életet átfogó életelv, kiindulópont, értelem. S az evangéliumot olvasva az sem lehet kétséges senki előtt sem, hogy Krisztus radikális feltételeket szab az ő követéséhez. Teljes ragaszkodást, teljes odaadást és még előbb feltétel nélküli döntést követel. A béke, és a szeretet, amit meghirdetett, nem jelenthet elvtelen meghunyászkodást és áruló „megbékélést” önmagunkkal szemben. Sőt, kereszténynek lenni állandó dinamizmust és nyugtalanságot jelent az egyetlen kincs megszerzéséért az örök értékek megvalósításáért.

(Folytatás a 2. oldalon)

A szentmise olvasmányai

- 1. Jer 38,4-6.8-10** Jeremiás prófétát a hatalmat bitorló vezetők meg akarják ölni, mert az igazságot hirdeti, de a király megmenti életét.
- 2. Zsid 12,1-4** Emeljük tekintetünket a hit szerzőjére és bevégezőjére, Jézusra, aki a rá váró öröm helyett elszenvedte a kereszthalált, és most az Isten trónjának jobbán ül.
- 3. Lk 12,49-53** Jézus azért jött, hogy tüzet gyújtson a földön, és azt akarja, hogy lángra lobbanjon.

Jézus küldetése

A szakasz első felében Jézus arról beszél, hogy küldetésének végleges teljesítése még hátravan. A perikópa második felében pedig azt közli, hogy nem békét, hanem megosztást hozott a földre. Bár nincs külön bevezető mondat, az ünnepélyes „jöttem” forma mégis jelzi, hogy új téma kezdődik. Jézus azért jött, hogy tüzet vessen a földre, és nagyon kívánja a tűz fellobbanását. A „tűz” metaforája a Bibliában az ítéletet (Lk 3,9. 16-17), a végidőbeli megtisztulást és megújulást (Zak 13,9; Mal 3,2), valamint Isten szavát (Jer 5,14; 23,9; Sir 48,1) jelképezi. Jézus kijelentésében a tűz arra a tisztulási folyamatra utal, amely fájdalommal jár együtt, de amely végeredményben megújulást hoz létre. Lehetséges, hogy a tűz képe Jézusnak a megtérésre felszólító üzenetére is vonatkozik, amely tisztulást eredményez azokban, akik befogadják azt. A 49. vers tartalmával kapcsolatban érdemes idézni egy mondást, amely az apokrif Tamás-evangéliumban olvasható: „Jézus mondta: Aki közel van hozzám, a tűzhöz van közel. Aki távol van tőlem, a királyságtól van távol” (Tamás ev. 82). Lukács a tűz fellobbanásáról szóló jézusi mondást minden bizonnyal a Szentlélek pünkösdi kiáradására vonatkoztatta (ApCsel 2,3). A Szentlélek, mint feltámadt Krisztus adománya hajtja végre azt a radikális megújulást, amely Jézus küldetésének a célja.

Jézus nemcsak a másokat megtisztító tüzet várja, hanem a keresztséget is, amelyben neki személyesen kell részesednie (50. v.). A görög szövegben a „baptizma” szó szerepel, amelynek eredeti jelentése „elmerülés”. Jézus mondasában a kifejezést metaforaként kell felfognunk, amely a rá váró szenvedéseket és halált juttatja szemléletesen kifejezésre. A háttérben azok az ószövetségi szövegek állnak, amelyek a megpróbáltatásokat és kínokat az emberre zúduló és az ember feje felett összecsapó vízhiálámokhoz hasonlítják (Zsolt 42,8; 69,2; Iz 43,2). Az evangéliumokban a „kereszttség” képszerű használatát szövegünkön kívül abban a jelenetben találjuk meg, amely a Zebedeus-fiak kéréséről számol be, s amelyet Lukács nem vett be művébe. Zebedeus fiainak önző kérésére Jézus a következő kérdéssel válaszol: „Készek vagytok rá, hogy igyatok a kehelyből, amelyből majd én iszom, vagy hogy a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem, ti is megkeresztelkedjétek?” (Mk 10,38). Ez esetben is a „kereszttség” – éppúgy, mint a „kehely” – Jézus szenvedésére és halálára utal, amelyekből a tanítványok is részesedni fognak majd (vö. Mk 10,39).

Egyes exegeták (J. Ernst, J. A. Fitzmyer) szorosabb kapcsolatot látnak a „tűz” és a „kereszttség” képei között. Mindkettő a tisztulásra utal: az első az embereket, a második Jézust érinti. „Jézus aláveti önmagát az ítéletnek, amely mindenkit fenyeget. Helyettesítő módon önmagán hagyja megvalósulni azt a tisztulást, amelyre a bűnösök szorulnak rá” (J. Ernst). Az biztos, hogy az ősegyház felfogásában Jézus „keresztsege” (= szenvedése és halála) és a hívek megtisztulását eredményező egyházi kereszttség szorosan összefüggenek. Ez utóbbi Jézus helyettesítő és megváltó halálából nyeri tisztító és átforgató hatását (vö. Róm 6,3-6; Ef 5,25-26). Az 51. versben Jézus kérdés formájában hívja fel a figyelmet arra, hogy földi működésével még nem érkezett el a próféták által meghirdetett eszkatologikus béke (vö. Iz 9,5-6; Zak 9,10). Tevékenysége sokkal inkább megosztást okoz, mert egyértelmű döntésre készteti azt embereket mellette vagy ellene. Első látásra úgy tűnhet, hogy a mondás ellentétben áll azzal, amit Lukács Jézus születésével kapcsolatban meghirdetett: „békesség a földön az Istennek tetsző embereknek” (2,14). Az evangélista azonban a Jézus születésével beköszöntő békét nem abszolút értelemben fogta fel, hiszen már a gyermekség-evangéliumban, Simeon énekében felhívta a figyelmet arra, hogy Jézus megosztottságot hoz majd létre: „Ő sokak elesésére és felemelésére lesz Izraelben, jel lesz, amelynek ellene mondanak” (2,34).

A megosztottság a legalapvetőbb emberi közösséget, a családot is érinti. Az egyenlőtlen elosztás, amely az ötös szám esetében természetes, a közösség teljes és radikális felbomlását jelzi. A szakasz záró mondata (53. v.) konkretizálja a viszályt. A mondás Mikeás próféta egyik kijelentésére emlékeztet: „Mert a fiú szidalmazza az apját, a lány anyja ellen támad, az új asszony meg anyósa ellen, ellensége az embernek saját háza népe (Mik 7,6). Ebben a prófétai szövegben a fiatalabb nemzedék lázadásáról van szó. Hasonló perspektívában szerepel Máténál a jézusi mondás is (10,35-36). Lukács változata viszont jobban eltér az ószövetségi szövegtől, hiszen itt már a kölcsönös viszályon van a hangsúly. Megemlíthetjük azt is, hogy az apokaliptikus áramlatból származó zsidó apokrifokban a rokonok és a családtagok egymás elleni támadása az idők végén bekövetkező megpróbáltatások egyik megnyilvánulása (vö. Hénok könyve 100,1; Jubileumok könyve 23,16; Ezdrás 6,24). Ezen háttér alapján Jézus mondása arra is utal, hogy fellépésével beköszöntöttek azok a gyötrelmek, melyek a végső beteljesülést megelőzik. A gondolat az eszkatologikus beszédben (Lk 21,16) is visszatér. A figyelmeztető jellegű mondás közvetlenül a tanítványoknak szól, akiknek fel kell készülniük arra, hogy Krisztus követelése miatt megpróbáltatások várnak rájuk. Mindezt azonban vállalniuk kell, ahogyan Jézus is vállalta a rá váró „keresztseget”, hogy a beteljesedés, a végső béke korszaka megvalósulhasson.

Kocsis Imre

2. A gyakorlatban ez a benső krisztusi „békétlenség” úgy mutatkozik meg, hogy életünkben szüntelenül „döntő helyzetben” érezzük magunkat. A hit nem nyugalmas birtoklás, hanem állandó döntést és előrehaladást kívánó isteni erény. Épp ezért a hit állandó mérlegelés is: hogyan viszonylanak a dolgok, az események Krisztushoz, az ő országához? Hogyan mérhető életem színvonala Krisztus életéhez? A „keresztény nyugtalanság” így a hit mérlegének érzékenysége.

3. A tűz, amelyről Krisztus beszél az evangéliumban, nemcsak a szeretetre, a Lélekre és annak erejére utal (Lk 3, 16; Ap Csel 2, 3), hanem figyelmeztet az ítélet tűzére is (vö. Mt 3, 10-12; 5, 23; 13, 40-40 stb.). Krisztus nemcsak a szeretet tűzét hozta a világra, hanem az ítéletet is. A hitben történő mérlegelés és döntés a végső ítélő tűz megelőzése.

Rilke nagyszerű verse, „A stilita”, aki fent az oszlop tetején áll, állandóan mérlegel: mert úgy érzi, a Másik (az eszmény) még mindig magasabban van, mint ő. Az oszlopos szentek tüzes nyugtalansága él minden keresztényben.

Csanádi Béla

Bízzatok a szeretetben

Kis kézikönyv tudatos szülők számára (3.)

Első rész

Ne bántsátok a gyermekeket!

Szerettem volna...

Tejet szerettem volna,
és cumisüveget kaptam.
Szülőket szerettem volna,
és játékszett kaptam.
Beszélni szerettem volna,
és tévét kaptam.
Tanulni szerettem volna,
és bizonyítványt kaptam.
Gondolkodni szerettem volna,
és kész tudást kaptam.
Általános látásmódot szerettem volna,
és egy ideológiát kaptam.
Szabad szerettem volna lenni,
és szabályokat kaptam.
Szeretetet szerettem volna,
és erkölcsöt kaptam.
Foglalkozást szerettem volna,
és munkahelyet kaptam.
Boldogságot szerettem volna,
és pénzt kaptam.
Szabadságot szerettem volna,
és autót kaptam.
Érzelmeket szerettem volna,
és karriert kaptam.
Reményt szerettem volna,
és félelmet kaptam.
Meg szerettem volna változni,
és sajnálatot kaptam.
Élni szerettem volna...

Russel

A gyermekek „természetes” jogai

1. A pihenés joga: legyen olyan ideje, amit nem osztanak be a felnőttek.
2. Annak joga, hogy koszos lehessen: hogy játszhasson a földön, a homokkal, a szalmával, a vízzel, a kövekkel és a gallyakkal.
3. A szagokhoz való jog: hogy megismerje a szagokat, az illatokat, melyeket a természet kínál.
4. A beszélgetés joga: hogy meghallgathasson és ő is szóhoz jusson, kérdezhesen és beszélgethesen.
5. A kezek használatának joga: hogy szöveget verhesen be, fát fűrészelhessen, smirglizhessen, ragaszthasson, agyagozhasson, összeköthessen köteleket és tüzet gyújthasson.
6. Jog a jó kezdethez: hogy már születésétől kezdve egészséges ételeket ehessen, tiszta vizet ihasson és tiszta levegőt szívthasson.
7. Az utcához való jog: hogy a téren és a kertben szabadon játszhasson, az utakon sétálhasson.
8. Jog a visszahúzódáshoz: hogy kis búvóhelyet építsen a bokrok közt, hogy legyen egy nádas, ahová elbújhat, egy fa, amire felmászhathat.
9. A csendhez való jog: hogy hallgathassa a szél fúvását, a madarak énekét, a víz csörgedezését.
10. A homályhoz való jog: láthassa a napfelkeltét és a naplementét, és az éjszakában megcsodálhassa a holdat és a csillagokat.

Gianfranco Zavalloni

Kérdések hozzád, apuka és anyuka:

- Gondolsz arra, hogy házastárs is vagy és utána szülő?
- Milyen a kapcsolatod gyermekeiddel: funkcionális, beletörődő, felszínes, uralkodó jellegű, önkényes...?
- Mi az a legjobb tulajdonságod, amit gyermekeid megtalálhat benned?
- Mi az, amit most már szülőként máshogy csinálnál, illetve milyen tanácsot adnál annak, aki most készül arra, hogy szülő legyen?

Amit a gyermekek kérnek

„De megfeledezhet-e
csecsemőjéről az asszony?

És megtagadhatja-e szeretetét
méhe szülöttétől?

S még ha az megfeledezne is:
én akkor sem feledezem meg
rólad.

Nézd, a tenyeremre rajzoltalak.”

Iz 49,15-16

„Közületek melyik apa ad
a fiának követ,
amikor az kenyeret kér?
Vagy ha halat,
akkor hal helyett tán
kígyót ad neki?
Vagy ha tojást kér,
akkor talán skorpiót ad neki?
Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok,
tudtok jó adni gyermekeiteknek,
mennyivel inkább adja mennyei
Atyátok
a Szentlelket azoknak,
akik kérik tőle.”

Lk 11,11-13

Gyerekek lenni jó dolog?
Csináld ezt! Csináld azt!
Hagyd békén a testvéredet!
Nem látsz a szemedtől?!
Ne csoszogj!
Húzd ki magad!
Istenem! Mennyi gond van veled!
Rágd meg az ételt!
Fejezd be az éneklést!
Ne duzzogj!
Kapsz egy pofont!
Megörjitesz!
Mindig csak alszol!
Hozz nekem inni!
Ezt meg kell nézned!
Ne koszd össze magad!
Segíts magadon!
Menj arrébb!
Állandóan a nyakamon lógsz!
Nem bírlak elviselni!
Nézd, ő milyen jó!
Ne csapj ekkora zajt!
Gyerekek lenni jó dolog?
Dehogy jó, csupán egy nehéz teher!

Susanne Kilian

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet**Legendák és valóság 1.**

A történelmen kívül semmi sem képes jobban ragaszkodni titkaihoz, melyeket nagy számban romok, várak maradványai rejtgetnek. Ilyenkor mondja a régész: föl kellene támi minden „zugot”, ahol gyanúsak a földrétegek. Felhőmagaslatokból, repülőgépről figyelik már jó ideje a cirkalmas alantit, következtetnek, összefüggéseket keresnek, s bizony nem egyszer legendák fátyolos hátterében keresnek csupán egyetlen nevet, adatot.

Móricz Zsigmond, a riporter ösztönös sejtését fogalmazta meg, amikor országos vándorlásait rögzítette irodalmi riportjaiban. Az Estben a szabolcsi földvárról írta: – „Ez a földvár, amelyről a magyar közvélemény jóformán semmit sem tud, a magyar nemzeti kincsek közé tartozik.” A megérzés bebizonyosodott: a földvár a nemzetközi emlékek között is egyedülálló ezeréves emlék. Elődeink mérnöki, tájrendezési remeke. Megbámultam néhányszor e Tisza által övezett sáncokat, a fából, kőből, löszből épített „romot”, és mindannyiszor a Mátra földvárjai motoszkáltak képzeletemben. Ezek még mindig a móríci jóslat beteljesedését várják, mert bizony a bérceken is nemzeti kincsek rejtőzködhetnek, de még idáig nem ért el a régész ásója. Fel-felbukkannak a legendák „beszédes testtel”, és az „álmok” nem biztos, hogy nem utalhatnak valóságképekre, mint Sarolt álma a római Szent István körtemplom domborművén.

Legendák szövédékeiben ébred meg a múlt, s a lélek „archetipusai” a megszokottól eltérő képleteket is felírnak egy érintetlen táblára. A Nagy- és Kisgalya között, közepén a nyesd szót viselő Nyesett-vár sánca most is kivehetően kétfelé tart: mély árka talán a régi falak magasabbá építését tette lehetővé – később, már a középkorban, mert nehéz elképzelni, hogy kezdetben nem „pogány vár” volt. Rengeteg cserépdarab került a látogató kezébe, amelyek jó részéről ennyit mond a muzeológus: – Ezek bizony honfoglalás koriak... Bevillan Kossuth mondása: „Vannak dolgok, melyeknek emlékezete nélkül nincs jövő.” Heves és Nógrád határán az országútra is letekintő Óvár egészen különös képletet ír, hát még a szomszéd, az Ágasvár. Ezekről már van valamiféle leírás, de a két bérce magaslat közti másfél kilométer évszázadok útja. Ide sem ért el a régész ásója, spaknija, de valami – igen: az a mély emlékezet, amely széttöredezett. Krónika nyomán szól Szent Istvánról. Ágasvár okleveles említése 1264-ből való, amikor IV. Béla katonái az Ágas erődöt elfoglalták. És addig? Négy évvel korábbi dátumra hivatkoznak: 1260-ban a csonkakúp formájú vulkanikus bérctetőn vár állott. Hogy végülis mikor épült, erről hallgat a fáma. Csak a tatárjárás utáni időt emlegetik – mégis a néphagyomány mintha „többet” tudna. Pedig hihetetlen számban jelentek meg publikációk, a Mátra irodalmával foglalkozó könyvek, ám aligha mondhatott volna bővebbet a hegyvilág szakrális tradíciójáról Stiller János vagy a mindig alapos Borovszky Samu a múlt században, mint amennyit a szájhagyomány.

A legendát úgy beszéli el a nép még az 1920-as években is Szent István királyról, ahogyan ma él idők emlékezetében: beöltözteti a táj „lombok kosztümébe”, amely „mesés elemek” mellett az öreg Galya meg Ágasvár környezetében ösvényt jelöl meg: ezen a hegyi úton járt le naponként a szent király *Tarnaszentmáriára*, misére. Korábbi kiskönyvemben erről már szóltam, s hogy újabb adatok kerültek a kezembe, a Mátra Egyesület jóvoltából nyolcvankét esztendeje útjára bocsátott kalauzból, bővíülhet a „tájékoztató.” (A mai tájékoztatót persze ne zavarja meg az 1938-ban Szent István nevet kapott túra, amelynek különböző titulust szántak kezdetben, s végül a jubileumi év döntött.) A Mátrát bolyongó emlékezetéből kitörölhetetlen a legenda-hagyomány: „Szent István királyunk uralkodása idején erdőkoszorúzza hegycsúcson emelkedett a felhőkbe Ágas vára”. Úgy beszéltek: a királynak annyira megtetszett a várkastély (castellum), hogy hosszabb ideig lakott benne. Vadászatok alkalmával bejárta a vadregényes hegyi tájakat. „Isten hatalmát és jóságát csodálta az erdő suttogó zúgásában, s a madarak énekében. Itt a fontos természet templomában fölemelte lelkét a mindenek Urához, könyörögve, hogy őrkdjék a nemzet fölött, s hintse áldását a szép magyar hazára.” A várban kápolna nem volt, így naponta elzarándokolt az Eger irányába eső messzi *szentmáriai* templomba. „Hosszabb idő alatt nyomdokaiban keskeny gyalogút keletkezett Ágasvártól a Galyatetőn át Szentmáriáig.” Ez a legenda. Nyakunkba véve a nyáron a hegynek ezt a mesés „zugát” Tóth András festővel. Ő több ösvénybeágazót fotózott, de a leírás-elmondás nyomán a közölt ösvénybejárót tartjuk a szájhagyomány szerinti Szent István ösvényének. Történeti hitelét aligha lehet igazolni, ahogyan az Országalapító itteni zarándoklatait sem, de a realista historikus is akként vall, hogy amit a sok-százéves tradíció megszentel, annak meg kell adni a tiszteletet. (Elég például a római Prassede-bazilika kőoszlopára utalni, amelyről ez járja: Jézust hajdan ehhez kötözték, mielőtt megkorbácsolták.) Ugyanakkor elgondolkodtat: miért éppen Tarnaszentmáriához kötődik ennek az útnak zarándok jelzője? Most lép be az adatszerűség az Óvár és az említett folyó-menti közszeg vonatkozásában.

hírek információk

Mórahalmon, az egyházmegye készülő oktatási és sportkomplexumának területén szarmata sírokat találtak a Móra Ferenc Múzeum régészei. A 3. század végéről származó, részben bolygatott sírokban rönkkoporsók, kerámiák, ékszerek, használati tárgyak és viseleti díszek – köztük borostyán- és üveggyöngyök, valamint vasfibula – kerültek elő.

A mórahalmi Szent István Plébánia közössége szeretettel várja a zárandokokat augusztus 19-én, kedden az immár hagyományos Homokháti Búcsúra. A pontos program az Aranyszőm Rendezvényház facebook-oldalán olvasható.

Augusztus 19-én, kedden 20 órától a Szegedi Dómban megrendezésre kerülő koncerten Pálúr János orgonaművész a bibliai teremtéstörténet zenei megfogalmazását mutatja be. Az est különlegessége, hogy a mű nem előre megírt kompozíció, hanem improvizáció, amelyben a helyszín hangulata és az orgona karaktere is meghatározó szerepet kap. A programban elhangzik Noordt három strófája a 24. zsoltár dallamára, valamint Pálúr János kilenc improvizációja a teremtés történetére. Jegyár: 4.900,- Ft/fő. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Szeged, Klauzál tér 7.), a Ticket Express irodáiban, online a www.jegymester.hu oldalon, valamint a koncert előtt a helyszínen.

Augusztus 20-án, szerdán lesz Szent István király, Magyarország fővédőszentjének ünnepe. A székesegyházban délelőtt 10 órakor és este 18 órakor lesznek szentmisék, az utóbbit Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

Mága Zoltán jótékonyági koncertet ad a viharkár által sújtott hódmezővásárhelyi Református Ótemplom és a Bethlen Gábor Református Gimnázium megsegítésére augusztus 20-án 16 órától a Dómban. A belépés ingyenes, de regisztrációhoz kötött. A regisztrációs link az egyházmegye honlapján érhető el (szeged-csanad.hu). A felajánlásokat a résztvevők a koncert napján a Dómban kihelyezett gyűjtőládákban helyezhetik el, vagy a Hódmezővásárhely-Ótemplomi Református Egyházközség 11735067-20056821 számú bankszámlájára küldhetik átutalással.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia nagytermében (Torontál tér 4.) nyáresti társaskört tartanak minden csütörtökön, 19 órai kezdettel. A következő, augusztus 21-i előadás témája: „Szent István törvényei”, melyet dr. Homoki-Nagy Mária egyetemi tanár ad elő. Szeretettel várnak minden érdeklődőt a szervezők.

A Gál Ferenc Egyetem a 2025. évi központi felvételi eljárásban, a júliusi ponthatár megállapítást követően ismételten kiemelkedő számban vett fel hallgatókat. Az idén is közel 1000 hallgató kezdheti meg a tanulmányait az egyetemen.

Augusztus 25. és 27. között kerül megrendezésre a 36. Szegedi Nemzetközi Biblikus Konferencia. Az idei évben a kongresszus munkacíme „Az apokrif és pszeudepigráf iratok kapcsolata a kánoni szövegekkel és hatásuk a teológiára és a művészetekre. Bővebb információ és a jelentkezési lap a <https://www.sznbk1988.hu/> honlapról érhető el.

A szeged-tápei Szent Mihály Plébánia buszos zárandoklatot szervez augusztus 30-án, szombaton Máriaremetére a Szeretetteláng Fesztiválra. Indulás: 6.00 órakor a tápei templom elől, 6.10-kor a petőfitelepi templom elől. Autókkal ingyen lehet parkolni a tápei és a petőfitelepi templomok környékén, vagy a tápei plébánia zárt udvarán. Jelentkezni Máté János szeged-tápei plébánosnál lehet 6.00-0 Ft útdíj befizetésével, az alábbi nyitvatartási időkben: tápei plébánia: szerda és péntek 9.00 – 12.00; petőfitelepi plébánia: csütörtök 9.00 – 12.00; algyői plébánia: csütörtök 14.00 – 15.30; illetve a szentmisék előtt vagy után. További információ kérhető a +36-70-309-5502-es telefonszámon.

Az Adoráció Szeged lelki napjára várják az érdeklődőket augusztus 31-én, vasárnap 10 órától 16 óráig a szegedi Szent József jezsuita templomban, ahol az előadásokat Justo Antonio Lofeudo, argentin pap, a Legszentebb Oltáriszentség Misszionáriusai Rend egyik alapítója fogja tartani, aki a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előadója is volt. A lelki nap témája: az örökimádás. A program 10 órakor szentmisével kezdődik, melyet Justo atya előadása követ. 12.00-kor ebédszünet (bátyus, önállóan szükséges megoldani), majd 13 órakor ének és tanúságtétel következik. 13:30-kor kezdődik a vendég pap 2. előadása, melyet 14.30-tól szentségimádás, 15.30-tól záró ima és áldás követ.

A Gál Ferenc Egyetem Egyháztörténeti Tanszékének vezetőjével, Horváth Gáborral – akit sokan az Anonymusról írt könyve révén ismerhetnek – készített interjút a Vatikáni Rádió. Az egyháztörténész ezúttal arról beszélt, miként fonódik össze a szegedi dóm és a Dóm tér építészeti koncepciója a magyar katolicizmus újjáéledő reménységével, a magyar apostoli királyság allegóriájaként. A beszélgetésben arra is rámutatott, hogyan emeli ez a szellemiség a magyar kultúrát olyan tudományos nagyságok szintjére, mint Szent-Györgyi Albert és Karikó Katalin. Az interjú visszahallgatható a www.vaticannews.va/hu oldalon.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Őrs,
† Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.